

РЕШЕНИЕ

№ 26012

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4283** по описа за **2026** година докладвано от съдия Жана Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрк. Г., срещу решение № 718 от 27.02.2026 г., постановено по АНД № 449 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104 - ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от АПИ към Министъра на регионалното развитие и благоустройството, с който на „Бета Груп 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Касаторът изтъква, че нарушението е надлежно установено, а ЕФ съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Оспорва се извода на съда, че ангажиране отговорност на нарушителя с ЕФ в случая е било недопустимо, за което излага подробни доводи. Посочва също, че ЕФ е издаден въз основа на чл. 189ж от ЗДвП, който предвижда възможност при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 да се издаде ЕФ в отсъствието на контролен

орган. Позовава се и на съдебна практика. Моли съда за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърден ЕФ..

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от юрк Г., която поддържа жалбата, претендира разноси и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение претендирано от ответника по касация.

Ответникът - „Бета Груп 2011“ ЕООД, с писмена молба чрез пълномощник адв. М., изразява становище по същество на спора с искане решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно, както и да бъдат присъдени сторените по делото разноси – адвокатско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция, определено до минималното, определено в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената жалба с искане същата да бъде уважена.

Административен съд София-град, XV касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 19.01.2023 г. в 17:44 часа, било установено нарушение №F2A270E36998510FE053011F160AD3C4 с ППС товарен автомобил „М. 19.322“, регистрационен номер Р., с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 0, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в [община], за движение по път А-6 км 60+705, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

Нарушението било установено с устройство №10191, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 60+705.

За извършеното нарушение е направен снимков материал, въз основа на който на дружеството „Бета Груп 2011“ ЕООД, като собственик на регистрираното ППС, бил издаден от АПИ, ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 ЗП, № [ЕГН], издаден на 19.01.2023 г. С ЕФ, на

основание чл. 10б, ал. 5 ЗП, на дружеството е определено да заплати такса в размер на 242 лева. В ЕФ е посочено, че дружеството може да се освободи от административно-наказателна отговорност, ако в 14-дневен срок от получаване на ЕФ, заплати компенсаторна такса по чл. 10, ал. 2 ЗП, в размер на 750 лева. При плащане на компенсаторната такса в срок, ЕФ ще бъде анулиран.

В издадения ЕФ е наложено и административно наказание на дружеството собственик за нарушение, установено чрез електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата - „имуществена санкция“, в размер на 2500 лева, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗДвП във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП.

Горната фактическа обстановка СРС е установил от приобщените по делото писмени и веществени доказателства.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени ЕФ. Приел, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно-наказателната отговорност на дружеството. Тъй като неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Законодателят не е предвидил възможност да бъде издаван ЕФ за това нарушение, като същото е следвало да се санкционира, като първо бъде съставен акт за установяване на административно нарушение, а в последствие - наказателно постановление. Издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, вместо АУАН и респективно НП, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение, с което е нарушен императивният ред на закона за ангажиране на административно-наказателна отговорност, след като законодателят с един и същ закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби.

С горните аргументи съдът е отменил атакувания ЕФ, като незаконосъобразен издаден при неправилно приложение на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП предвижда движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Според чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние: 2). такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, според категорията на ППС.

Съгласно чл. 102, ал. 2 ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на ППС по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за ППС не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 ЗП, според категорията на ППС.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Според чл. 139, ал. 5 ЗДвП движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

В чл. 179, ал. 3б ЗДвП е предвидена санкция за собственик на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП. Тази разпоредба се допълва от текста на чл. 187а, според който при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б ЗДвП в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че ППС е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

Съгласно чл. 39, ал. 4 ЗАНН, за случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава ЕФ. Следователно, за да бъде издаден ЕФ за процесното нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивната инстанция, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП (в редакцията му към датата на твърдяното нарушение) възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение следва да бъде отменен само на това основание. Безспорно е, че новата редакция на разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, с която е допълнено, че „При нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение“ е влязла в сила от 13.02.2024 г., ДВ бр. 13 от 2024 г., което означава, че не съществува възможност за издаването на електронен фиш за това нарушение при липса на изрична норма за това към момента на съставянето му.

Така, съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и

тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административно-наказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Настоящият състав счита, че ЕФ е издаден в противоречие на процедурата по реализиране на административно-наказателната отговорност с реда, предвиден в Регламент за изпълнение /ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г., към които съобразно чл.221, ал.2, изр. второ от АПК препраща.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Предвид изложеното, районният съд правилно и законосъобразно е достигнал до посочения извод и е отменил електронния фиш, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, доказани в размер на 200 евро за заплатено адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение е неоснователно с оглед разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и осъществените от адвоката процесуални действия по поетата защита и предвид фактическата и правна сложност на делото - в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание и делото не е с фактическа или правна сложност.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 718 от 27.02.2026 г., постановено по АНД № 449 по описа за 2026 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 - ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Бета Груп 2011“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], обл. П., [улица], представлявано от управителя В. Н. И., сумата от 200 (двеста) евро, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: 1.